U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupen advokátkou Mgr. Martinou Šamlotovou, Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2021, čj. OAM-459/ZA-ZA11-ZA03-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 10. 2022, čj. 33 Az 40/2021-71,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný dne 20. 8. 2021 zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999, o azylu, neboť shledal, že azylový příběh žalobce neodůvodňuje udělení žádné z forem mezinárodní ochrany. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce neúspěšně bránil žalobou u krajského soudu.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Stěžovatel je Kurd žijící v Turecku. Úvodem shrnul, proč žádá o mezinárodní ochranu. V minulosti byl z důvodu své příslušnosti napaden. Má obavu z obtěžování tureckými bezpečnostními složkami, s nimiž měli problémy jeho bratři. Dále uvedl, že si kurdská menšina není rovna v právech s tureckou většinou. Citoval ze zprávy Evropského parlamentu ze dne 7. 6. 2022, konkrétně body, v nichž se zpráva zabývá situací Kurdů v Turecku a snahou rozpustit politickou stranu HDP. Následně stěžovatel namítl, že žalovaný nedostatečně zmapoval situaci v Turecku a rovnost v právech mezi Turky a Kurdy.

[3] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel nebyl členem žádné politické strany, organizace či hnutí, nevyvíjel žádnou protirežimní činnost, ani neměl s tureckými státními orgány žádné problémy. S kasační stížností nesouhlasí.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že rozsudek krajského soudu napadá z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Následně popsal situaci kurdské menšiny v Turecku, především zdůraznil její nerovnost vůči turecké většině; v souvislosti s tím citoval z usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. 6. 2022, které shrnuje situaci v Turecku za rok 2021. Poté vznesl v podstatě jedinou konkrétní námitku, a to že se žalovaný nedostatečně zabýval situací v Turecku, především rovností mezi tureckou většinou a kurdskou menšinou. NSS uvádí, že takto formulovaná kasační stížnost je na hraně přípustnosti, neboť nijak konkrétně nenapadá právě závěry krajského soudu, NSS ji přesto projednal.

[7] NSS nezjistil žádná pochybení na straně žalovaného či krajského soudu, co se týče zjištěného skutkového stavu, který byl podkladem pro rozhodování o stěžovatelově žádosti o mezinárodní ochranu.

[8] Žalovaný se situací Kurdů v Turecku zabýval – jak otázkou jejich rovnosti s tureckou většinou (str. 4 až 5), tak i postavením politické strany HDP (str. 3). Opatřil si za tímto účelem řadu různorodých zpráv o zemi původu stěžovatele (jejich výčet je na str. 2 a 3 rozhodnutí žalovaného). K tomu lze poukázat i na judikaturu NSS, která ve vztahu ke kurdské menšině v Turecku opakovaně uvedla, že Kurdové v Turecku sice čelí určitým nesnázím, ty ale *bez dalšího* nedosahují intenzity pronásledování podle § 12 nebo vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu. Azylově významné jsou typicky až obavy (např. z pronásledování) politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku 2016 (srov. např. nedávné usnesení ze dne 14. 12. 2022, čj. 2 Azs 48/2022-35, bod 12 a judikaturu tam citovanou; k problémům politicky aktivních Kurdů viz např. rozsudek ze dne 27. 10. 2020, čj. 10 Azs 235/2020-35, body 13 a 14, či ze dne 26. 2. 2020, čj. 10 Azs 278/2019-57, body 36 až 38). Stěžovatel ve správním řízení vypověděl, že není členem žádné politické strany ani politického hnutí, pouze pravidelně volí stranu HDP, která hájí práva Kurdů. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány.

[9] Rovněž krajský soud posoudil namítanou rovnost kurdské menšiny s tureckou většinou. Ve shodě s výše citovanou judikaturou NSS v bodě 42 svého rozsudku uvedl, že příslušníci kurdské menšiny mohou být v turecké společnosti vystaveni projevům nepřátelského chování či ústrkům, nejedná se však o okolnosti, které by bylo možné bez dalšího považovat za projevy systematické nebo státem řízené diskriminace či perzekuce kurdské menšiny a které by naplňovaly znaky pronásledování podle zákona o azylu. Krajský soud v souvislosti s tím připomněl, že stěžovatel nebyl politickým aktivistou ani členem strany HDP (bod 44).

[10] NSS uzavírá, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady řízení vymykající se z jeho běžné úřední činnosti.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu